

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Galeoti Martii Narniensis De Homine Libri Dvo

Galeottus <Martius>

Basileae, 1517

Hvmeri

urn:nbn:de:hbz:466:1-31834

Dat digitis gemmas, dat longa monilia collo.

Segmētū quoq̄ alio uocabulo segmentum uocatur. Iuuenalis.

Segmenta & longos habitus.

Idem.

Et segmentatis dormisset paruula cunis.

segmētum autē hac ratione ornatiorem torquem significat, quia collū circuit. nā segmentū circūl⁹ est. Plinius sexto naturalis historiae. plura autē sunt hęc segmenta mundi, quæ nostri circulos appellauere, græci paralellos. Idem in eodem, quod superest terrarum tribus assignatur segmentis. hęc de capite & collo dicta sufficiant, nūc ad reliqua descendamus.

• Humeri •

Humerorum latitudo quidē

Vmeris collū, de quo diximus, cōnectitur. Sunt autem humeri a quibus dependēt brachia, quorum quidem humerorum latitudo, ut tradunt physiognomiæ magistri, fortitudinē pariter ac prudēciam indicat. Vergilius. ij. Aeneidos

Hęc fatus latos humeros, subiectaq; colla
Veste super, suluiq; insternor pelle leonis.

Idem in quinto.

Ostendit latos humeros.

Idem in sexto.

Atq; humeris extantem suspicit altis.

qui sermo de Platone dictus existimatur a Seruio. Fuit enim Plato athleta fortissimus, post uictoriam, philosophiam secutus. Datur etiam in his uitæ prognosticum, qui enim humeris incuruis sunt, longioris uitæ putantur. Humeri dicuntur etiam Armi, a quibus arma, ut ait Festus, pro re dicta, quoniam ab armis id est humeris dependebant, ut scutum, gladius

Humeri incurui. Armi.

gladius, pugio, sica, & ea quibus procul præliantur tela. ita moris erat apud ueteres. Vergilius primo Aeneidos. Namq; humeris de more habilem suspenderat arcum Venatrix,

Sed nunc usus obtinuit, ut armi brutorum dicantur magis. Virgilius in sexto.

Seu spumantis equi foderet calcaribus armos.

Armillū autem uas in sacris dici putat Festus, quod armos id est humero deportat, sed armillā genere foeminino brachiorum ornamenta esse Lilius ostendit, primo ab urbe condita. Additur fabulæ q; uulgo Sabini aureas armillas magni pōderis brachio lauo gematosq; magna specie anulos habuerunt. De armillis ita loquitur Festus, Armillas ex auro, quas uiri militares ab imperatoribus donati gerunt, dictas esse existimāt, q; antiqui humeros cum brachijs armos uocabant. unde arma ab his dependentia sunt uocata. Esse autem armillas circulos quosdam & ad ornamentum tutelamq; corporis ostendit Propertius.

Armillū.
Armilla.

Atq; armillatos colla molossa canes,

pro millo. est autem Millus quo canum armatur colla apud uetustissimos. Brachium quod maris, montium, arborum dicitur, aliquādo totum membrum, etiam cum manu comprehendit. Cornelius Celsus, primo. ob quam causam periti medici est non protinus ut uenit, apprehēdere manu brachium. Vergilius quinto.

Millus.
Brachiū.

Brachiaq; ad superas interritus extulit auras.

Idem in eodem.

Et euinctis attollit brachia palmis.

sed Vegetius militem describens longioribus brachijs esse

d 3 noluit

noluit. In his uis magna consistit. Vnde non mirum est brachij quoque in re militari ornamento fuisse armillas, tanquam his quæ uictoriam pepererunt. Huic dicto illud non est diftentaneum, Fecit potentiam in brachio suo. & in Isaia. & brachium domini cui reuelatum est. brachium enim potentiam fortitudinemque domini indicabat maximam. Brachium interdum uocatur ab humero ad cubitum, id est pars superior quæ armus dicitur, ut supra memorauimus. nam armos humeros cum brachijs, sed non econtrario dicimus. A cubito uero usque ad uertebam manus, lacertus nuncupatur. Qui dius, primo Metamorphoseon.

Lacertus
Laudat digitosque manusque
Brachiaque, & nudos media plus parte lacertos.
Q. Curtius quarto. brachia quoque & lacertos auro coluit.
Lacerti autem, de quibus Virgilius in Buccolico.

Lacerti. Nunc etiam uirides occultant spineta lacertos,
cuius foemininum lacerta, dicti sunt, quia pedes ad similitudinem lacertorum nostrorum habent. Lacerti musculosi sunt, & compacti, pulpasque habent duras. ideo ex se adiectiuum creant, quod significat torosum. Virgilius in priapeis.
Bacchus comosus, Hercules lacertosus.

L. Columella septimo. Veruntamen ab aspectu non aliter probari debet, quam ut sit amplissimi corporis ceruice ualida, robustis ac latis costis, pectore musculofo, foeminibus lacertosus, id est dura carne et torosa, neruorumque collecta catenis. Quod autem lacerti huiusmodi carnes dicantur, Vergilius declarauit in quinto Aeneidos. Cum Entellum fortissimum heroum fere omnium describeret. Inquit enim.

Magna

Magna ossa lacertosq;

Exiit,

his duobus fortitudo coficitur. Nō enim in uiro forti membra sunt superflua carne distenta, Sed neruorum quos corporis catenas dicunt, duricie collecta. Brachiorum motum in saltatione apud antiquos fuisse, testis est Ouidius in libro de arte amandi.

Brachia saltantis, uocem mirare canentis. Idem.

Si uox est cantata, si mollia brachia salta.

Modū autem hunc saltandi cum quibusdam gesticulis apud Sarracenos nuper conspeximus, & apud Sclauinos nunc in usu est modus ille antiquorū. nam cum staticulos in chorea fecerūt, omnes uno eodemq; tempore terrā pede pulsant. Cui⁹ saltationis meminit Horatius in primo carminū. Iam Cytherea choros ducit Venus imminente luna,

Iunctæq; nymphis Gratia decentes,

Alternō terram quatunt pede.

nā pro modo cātilenæ terrā feriebāt. Curuatura brachij ubi lacerto iungit, Cubitus siue cubitū genere neutro & masculi Cubitus.

no prodit. Plinius. vii. naturalis historiae, Inuenimus in monumento Salamine Euthimenis filium in tria cubita trienio ac creuisse. Plautus in capti. Nā meus est, balista, pugnis, cubitus, catapulta, humer⁹, aries. Brachij uitiū Ancus. nā is dicitur q obuncū brachiū habet. nō em̄ uitiū cubiti brachiū extendit, aut exporrigit. qualē fuisse romanū regē literis proditū est. Anc⁹ em̄ Martius ἀπὸ τοῦ ἀνκῶνος id est cubito incuruo Ancus.

dictus, Seruio affirmāte. A cubito, cubitale ornamentū fieri testis Horatius Flaccus in libro sermonum.

Fasciolas cubitale, fscalia.

Sed in

Cubiti cō Sed in mensura sunt communes cubiti & geometrici, de qui
munes. bus paulo post dicemus. Brachia Geminis subiacēt. M. Ma
Geomet trici. nilius. ij. astronomicon.
Brachia Et in geminis æquali brachia sorte
sub gemi Scribuntur connexa humeris.
nis.

MANVS

Manus.
Artus.

MANVS sequitur lacerto adiuncta artibus. Ar
tus enim omnium membrorum ossa habentiū
membrum membro alligant. ab artando dicti
teste Prisciano, uel a græco uocabulo, q̄ autem
Membra membra & artus differant, nam hi nodum, illa uero trūcos
significant, testis est Poeta in quinto Aeneidos cū dicit,
Et magni membrorum artus,
Membra accedit etiam q̄ artus de animantibus tantum, membra ue
de inani/ ro de inanimis quoq̄ dicuntur. Plinius iunior in epistolis
mis. magna sui parte meridiem spectat, æstiuū q̄ solem ab hora
sexta hibernum, aliquanto maturius quasi inuitat in portu
cum latam, & pro modo lōgam, multa in hac membra. Ma
Pulsus. nus igitur membrum lacerto cōnectitur, ibi q̄ Pulsus est. de
quo sic Plinius. Arteriarum pulsus in cacumine membroru
euidens maxime index morborū, in modulos certos, leges
q̄ metricas per etates stabilis, aut citatius, aut tardius. Sed
Percussus pulsum alio in loco Plinius percussum nominat. nam uita
gubernacula tenet. & ictu crebro, aut languido ualitudinem
indicat. Est autem pulsus multiplex, sed formicans uicinam
Pulsus mortem prænuñciat Plinius septimo. uenarū inæquali aut
multipl. formicāte percussu, sed hoc ex arterijs est. Arteriæ sunt spiri
Arteriæ. tus semitæ. Venæ autem sunt sanguinis riuū. licet apud ido
Venæ. neos etiā